

О. ДѢЖНИ СМЫ.

П. Какъ ся тълкува тая заповѣдь?

О. Ако и да не може да се тълкува буквално, пакъ ясно се разумѣва отъ неѣхъ че Богъ не ни допуска да се отричамъ да помагамъ на онѣзи, които иматъ нуждѣ. Ако заключимъ сърдце-то си отъ бѣдны-тъ, любовь-та Божія не прѣбѣдва въ насъ. (1 Іоан. 3; 17.)

П. Можемъ ли да оправдаваме отричанія-та си, като кажемъ, че онѣзи, които просятъ съ лѣнливи и недостойни за помощъ?

О. Ако знаемъ добръ че оиѣзи, които ни искать помощъ, сѣ лѣниви и не щѣтъ да работятъ, то не трѣбва да имъ помагамы. “Ако не рачи нѣкой да работи, нито да яде.” (2 Сол. 3; 10.) Но ако не знаемъ добръ че тѣ сѣ недостойни, трѣбва да имъ давамы, защото по угодно е на Бога да давамы случайно на недостойны-тѣ, нежели случайно да ся отричамы отъ достойны-тѣ?

II. Защо трѣбва да помагамы на бѣдни тѣ?

О. 1) Всичко, що вмамы, приймамы го отъ Бога, и длѣжни смы да го употрѣбавамы за неговѣ славѣ, и който милува сиромыха заема Господу. (Прит. 19; 17.) 2) За да бждемъ подобни на Исуса. Понеже Исусъ прѣдаде себе си за насъ, колко по много трѣба ный да давамы споредъ силѣ-тѣ си на братія-та си. (Гал. 2; 20.) 3) За да бждемъ помилувани. (2 Цар. 22; 26. Мат. 5; 7.)

и и и и и и и и